

Motivele și principalele argumente

Comisia reproșează Republicii Polone că, prin introducerea, la articolul 13 punctele 1-3 din Legea din 12 iulie 2017 de modificare a Legii privind organizarea instanțelor de drept comun, a dispozițiilor care prevăd o vârstă de pensionare diferită pentru femei și bărbați care ocupă funcțiile de judecători de drept comun, de judecători la Curtea Supremă și de procurori, și prin reducerea, la articolul 13 alineatul (1) din legea respectivă, a vârstei de pensionare aplicabile judecătorilor de la instanțele ordinare, conferind ministrului justiției posibilitatea de a prelungi durata mandatului judecătorilor pe temeiul articolului 1 punctul 26 literele b) și c) din legea respectivă, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 157 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene și al articolului 5 litera (a) și al articolului 9 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformare) și obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană și ale articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO L 204, p. 23.

Cerere de decizie preliminară introdusă de cour d'appel de Mons (Belgia) la 19 martie 2018 – Mydibel SA/État belge

(Cauza C-201/18)

(2018/C 182/18)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Mons

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Mydibel SA

Pârât: État belge

Întrebarea preliminară

Articolele 14, 15, 168, 184, 185, 187 și 188 din Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată⁽¹⁾ trebuie interpretate și aplicate în așa fel încât există sau nu există o revizuire/regularizare a TVA-ului cu privire la un bun imobil de capital, care a fost dedusă inițial în mod corect, atunci când acest bun imobil de capital a făcut obiectul unei operațiuni „sale and lease back” (preluare de leasing), dat fiind că:

- operațiunea „sale lease back” este formată prin acordarea combinată și simultană a unui drept de emfiteoză (un drept real temporar) de către persoana impozabilă în favoarea a două instituții financiare și a unui leasing de către aceste două instituții financiare persoanei impozabile;
- această operațiune „sale lease back” constituie o operațiune pur financiară pentru a spori lichiditățile persoanei impozabile;
- operațiunea „sale lease back” (preluare de leasing) nu a fost supusă TVA-ului;
- bunul imobil de capital a rămas în posesia persoanei impozabile și a fost utilizat pentru activitatea impozabilă a contribuabilului, în mod continuu și durabil, atât înainte, cât și după operațiune.

O interpretare și o aplicare a dispozițiilor menționate mai sus care conduc la o revizuire/regularizare a TVA-ului dedus inițial sunt conforme cu principiul neutralității TVA-ului și/sau cu principiul egalității de tratament?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Acțiune introdusă la 23 martie 2018 – Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-206/18)

(2018/C 182/19)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Samnadda, J. Hottiaux, G. von Rintelen, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- Constatarea că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2014/26/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind gestiunea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile asupra operelor muzicale pentru utilizare online pe piața internă ⁽¹⁾ și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 43 din această directivă;
- obligarea Republicii Polone, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, la plata unei penalități cominatorii în cuantum de 87 612 euro pe zi, începând de la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză, pentru neîndeplinirea obligației de informare cu privire la măsurile de transpunere a Directivei 2014/26/UE;
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit articolului 43 alineatul (1) din Directiva 2014/26/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind gestiunea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile asupra operelor muzicale pentru utilizare online pe piața internă, statele membre au avut obligația să asigure intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma acestei directive până la 10 aprilie 2016. Statele membre au avut obligația să informeze de îndată Comisia cu privire la aceasta.

La 22 noiembrie 2017, Republica Polonă a comunicat Comisiei trei acte juridice deja existente, care transpun doar parțial Directiva 2014/26/UE. Întrucât Republica Polonă nu a integrat în ordinea sa juridică și nu a asigurat intrarea în vigoare a tuturor actelor necesare, Comisia a decis să introducă o acțiune la Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Prin intermediul cererii introductive, Comisia solicită obligarea Republicii Polone la plata unei penalități cominatorii în cuantum de 87 612 euro pe zi începând de la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză. Acest cuantum a fost stabilit luându-se în considerare gravitatea și durata neîndeplinirii obligațiilor, precum și necesitatea asigurării unui caracter disuasiv.

⁽¹⁾ JO 2014, L 84, p. 72.